

МІЖНАРОДНИЙ КРУГЛИЙ СТІЛ "ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ: ФАКТОРИ УСПІХУ"

27 травня 2010 року у рамках міжнародного проекту Інституту Відкритого суспільства "Сучасні конфлікти як загроза міжнародній безпеці" у м. Донецьку відбувся круглий стіл на тему: "Територіальні підходи до розв'язання конфліктів: фактори успіху".

Організаторами круглого столу стали кафедра загального та адміністративного менеджменту Донецького державного університету управління, Донецька обласна організація сприяння забезпеченню громадянського захисту, техногенної та пожежної безпеки, Центр розв'язання конфліктів університету Нотінгема (Великобританія).

Проект зібрав для обговорення фахівців конфліктології, політології, менеджменту, державного управління з України, Іспанії, Росії, США, інших країн.

Основними питаннями дискусії стали особливості територіально-адміністративного устрою країн, нормативного розподілу влади між центром і регіонами в межах держави. Проаналізовано фактори дезинтеграції та руйнування таких великих країн як СРСР та СФРЮ, а також чинники сприяння мирному співіснуванню різних етнічних громад.

Учасниками були також актуалізовані проблеми прав людини в Україні, прав меншин і груп громадян зі спеціальними потребами.

**Юрій Шведа, кандидат політичних наук, доцент,
Львівський національний університет ім. І. Франка**

"Особливостями врегулювання етнополітичних конфліктів у пострадянських державах виступають:

тяглість радянських реалій вирішення всіх питань з позицій центральної влади і Росії як країни впливу;

привнесення у сучасну практику, вирішення конфліктів міжнародних механізмів - Гаазький суд, Рада безпеки ООН, структура НАТО, механізми ЄС..."

Хав'єр Гарсія Марін, Ph.D., університет Гранади (Іспанія)

"Починаючи з середньовіччя, у межах своїх кордонів кожна європейська держава проводила політику асиміляції усіх меншин, часто навіть репресивну, але у тому чи іншому ступені вдало. У деяких регіонах, які часто переходили від однієї країни до іншої у результаті міждержавних конфліктів, це було досить важко для місцевого населення - як, наприклад, в Ельзасі, де французька асиміляційна політика часто переважає з німецькою... Наприкінці XIX століття на хвилі загального підйому національних рухів на півдні Європи виникли потужні регіональні рухи, зокрема оксітанський (провансальський) рух у Франції, а також рухи басків та каталонців в Іспанії..."

**Галина Губерна, доктор економічних наук, професор,
Донецький державний університет управління**

"Важливим чинником сучасних етнополітичних конфліктів, окрім "традиційного" неспівпадіння державно-політичних та національно-культурних кордонів та інтересів, виступає імперсональний процес формування глобальної економіки та культури. Саме завдяки йому ми можемо спостерігати різні форми протистояння і боротьби протиріч - глобалізаційних та диференційних світових процесів".

**Ігор Костенок, кандидат економічних наук, доцент,
Донецький державний університет управління**

"Дослідники інтеграційних процесів говорять про сучасну "Європу регіонів", офіційну модель європейського співтовариства, затверджену в 1988 р. Хартією регіоналізму. Регіон визначається у ній як територіальне об'єднання з відмінною політичною самобутністю під безпосередньою юрисдикцією суверенної держави з системою самоврядування. Регіон визнається конституцією або законодавством країни, які гарантують йому автономію, самобутність, повноваження і організаційну структуру".

№ 3 (103) травень-червень 2010 р.